

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 18 Ιουνίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς:

- **Δικαιοσύνης**
- **Προστασίας του Πολίτη**
- **Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας**
- **Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού**
 - **Υγείας**
 - **Εσωτερικών**

ΘΕΜΑ: «Λήψη μέτρων, στο εδώ και τώρα, για την αναχαίτιση της ραγδαίας αύξησης των γυναικοκτονιών στη χώρα»

Οι γυναικοκτονίες, η πιο ακραία μορφή έμφυλης βίας, βαίνουν αυξανόμενες στη χώρα μας. Τον Ιούνιο μόνο, καταγράφηκαν 3 υποθέσεις μέσα σε μόλις 15 ημέρες, αναδεικνύοντας τη σοβαρότητα της κατάστασης και την ανάγκη επιτέλους για ουσιαστική αντιμετώπιση του τραγικού αυτού φαινομένου. Τα στοιχεία για την Ελλάδα είναι σοκαριστικά: Σύμφωνα με το Υπουργείο Δικαιοσύνης, κατά την περίοδο 2023–2025, σε σύνολο 55 γυναικοκτονιών, οι 30 περιπτώσεις αφορούσαν πρώην συζύγους ή συντρόφους, ενώ οι υπόλοιπες σχετίζονταν κυρίως με μέλη της οικογένειας, όπως πατέρες ή γιοι. Αλλά και η έμφυλη βία εν γένει είναι παντού γύρω μας: στις πατριαρχικές στάσεις, τις διακρίσεις και τα στερεότυπα σε βάρος των γυναικών σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής ζωής. Βάσει των στοιχείων της Eurostat, το 36,5% των γυναικών έχει υποστεί σωματική ή/και σεξουαλική βία, το 42,6% έχει βιώσει σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας. Κι αυτά είναι, δυστυχώς, μερικά μόνο ενδεικτικά στοιχεία που κατατάσσουν τη χώρα μας στις υψηλότερες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβεβαιώνοντας ότι το πρόβλημα είναι δομικό.

Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι έχουν γίνει βήματα και δεν αντιμετωπίζει το κρίσιμο αυτό ζήτημα με τη δέουσα σοβαρότητα. Αρνείται συστηματικά τη νομική αναγνώριση του όρου της γυναικοκτονίας και, παρά τις όποιες εξαγγελίες της, δεν έχει αξιοποιήσει κρίσιμες νομοθετικές ευκαιρίες. Δεν έχουν καλυφθεί τα ουσιαστικά κενά, δεν δημιουργήθηκαν μηχανισμοί πρόληψης και δεν διασφαλίστηκε πραγματική

προστασία για τα θύματα. Οι συστάσεις της GREVIO (Ομάδα Εμπειρογνομώνων του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Καταπολέμηση της Βίας εναντίον των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας) και οι επιταγές της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης παραμένουν στα χαρτιά. Και δεν είναι λίγες φορές που ερχόμαστε αντιμέτωποι με μέτρα που δεν εφαρμόζονται και με panic buttons που ουσιαστικά δεν λειτουργούν.

Και, φυσικά, τα ολοένα αυξανόμενα περιστατικά αναδεικνύουν ότι η νομική θωράκιση από μόνη της δεν αρκεί, αλλά είναι επιβεβλημένη η ανάγκη για ενίσχυση των μηχανισμών προστασίας των θυμάτων και, πρωτίστως, για πρόληψη, εκπαίδευση και καλλιέργεια κουλτούρας μηδενικής ανοχής. Αυτό που απαιτείται είναι ένα ολιστικό σχέδιο, με διαρκείς, συμπεριληπτικές και διατομεακές πολιτικές, για την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας.

Επειδή οι γυναίκες χρειάζονται ασφάλεια, δικαιοσύνη και έμπρακτη προστασία. Και η αύξηση των γυναικοκτονιών, αλλά και της έμφυλης βίας σε όλες τις μορφές της, στην χώρα μας αναδεικνύει τις σοβαρές αδυναμίες του υφιστάμενου πλαισίου προστασίας και στήριξης.

Επειδή κρίνεται επιτακτική η συνταγματική κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών και η προστασία τους από την έμφυλη βία και τις γυναικοκτονίες ως ρητή υποχρέωση του κράτους.

Επειδή η αντιμετώπιση των γυναικοκτονιών δεν είναι δυνατόν να περιορίζεται στην ποινική καταστολή, αλλά προϋποθέτει την έγκαιρη παρέμβαση, την ενίσχυση των δομών υποστήριξης, την εκπαίδευση, την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση, προκειμένου να αποφευχθούν νέες τραγωδίες.

Επειδή οφείλουμε να εστιάσουμε στην πρόληψη και στην εφαρμογή της, ιδίως στο σχολείο και σε χώρους άτυπης εκπαίδευσης. Όπως τονίζεται άλλωστε και στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, τα εκπαιδευτικά ιδρύματα παίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση στάσεων για το φύλο, τη βία και την ισότητα.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

- 1. Έχει χαραχθεί ένα ολιστικό σχέδιο για την αναχαίτιση της ραγδαίας αύξησης των γυναικοκτονιών στη χώρα και την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας εν γένει;**
- 2. Γιατί αρνείται η κυβέρνηση τη νομική αναγνώριση του όρου της γυναικοκτονίας; Σκοπεύει να κάνει δεκτή την πρόταση του ΠΑΣΟΚ –**

Κινήματος Αλλαγής για τη συνταγματική κατοχύρωση της υποχρέωσης του κράτους να προστατεύει από την έμφυλη βία και τις γυναικοκτονίες;

3. Με ποια συγκεκριμένα μέτρα θα διασφαλίσουν την ενίσχυση των δημόσιων δομών και των συμβουλευτικών κέντρων (με γεωγραφική επέκταση, επαρκή χρηματοδότηση και μόνιμο προσωπικό), καθώς και τη δωρεάν παροχή νομικής βοήθειας στα θύματα;
4. Ποια άμεσα μέτρα θα λάβουν για την αποτελεσματικότητα των αστυνομικών πρωτοκόλλων και την αξιολόγηση των μηχανισμών έγκαιρης παρέμβασης και προστασίας;
5. Πώς θα μεριμνήσουν για την ολιστική φροντίδα των γυναικών και τη στήριξη των παιδιών; Ποια ειδική μέριμνα θα λάβουν για τις ευάλωτες ομάδες γυναικών (γυναίκες με αναπηρία, Ρομά, μετανάστες – πρόσφυγες, γυναίκες που ανήκουν στην ΛΟΑΤΚΙ+, που αιτούνται άσυλο, μεγαλύτερες ηλικιακά γυναίκες κ.ά.);
6. Προτίθενται να λάβουν συγκροτημένες πρωτοβουλίες για τη σχετική επιμόρφωση αστυνομικών, δικαστικών και υγειονομικών;
7. Με ποιον τρόπο θα αναλάβει ενεργό ρόλο η εκπαίδευση, σε όλες τις βαθμίδες, με στόχο την αλλαγή νοοτροπίας; Προτίθενται να αξιολογήσουν την υποχρεωτική διδασκαλία της ενσυναίσθησης, προκειμένου να σπάσει ο κύκλος της βίας που διευρύνεται;
8. Ποιες πρωτοβουλίες θα λάβουν για τη στήριξη της ψυχικής υγείας των γυναικών, που ολοένα και περισσότερο επιβαρύνεται;
9. Με ποιον τρόπο θα συμβάλει και η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην υλοποίηση πολιτικών πρόληψης, εκπαίδευσης, προστασίας και στήριξης;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Θρασκιά Ουρανία (Ράνια)

Λιακούλη Ευαγγελία

Μουλικιώτης Γεώργιος

Καζάνη Αικατερίνη

Παραστατίδης Στέφανος

Δουδωνής Παναγιώτης

Αχμέτ Ιλχάν

Βασινά Ελένη

Γερουλάνος Παύλος

Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)

Γιαννακούρας Ευάγγελος

Γρηγοράκου Παναγιώτα (Νάγια)

Μάντζος Δημήτριος

Μιχαηλίδης Σταύρος

Μπιάγκης Δημήτριος

Νικητιάδης Γεώργιος

Νικολαΐδης Αναστάσιος

Πάνας Απόστολος

Παπανδρέου Γεώργιος

Πουλάς Ανδρέας

Σπυριδάκη Αικατερίνη

Σταρακά Χριστίνα

Τσίμαρης Ιωάννης

Χρηστίδης Παύλος

Χριστοδουλάκης Εμμανουήλ